हिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकतोहतिवत् (760) ज्ञेयानि । [1]जगद्दोही[A] ।

(855) "दूङ् परितापे" (IV-दिवादिः-1133.अक.सेट्.आत्म.) स्वादिः ।

परितापः=खेदः ।

'दुनोति दूयते तापे, दवतीति गतौ पदम् ॥' (श्लो. 22) इति देवः । ण्यन्ते, सन्नन्ते, यङन्ते च क्रमेण, दावकः-विका, दुदूषकः-षिका, दोदूयकः-यिका ; इत्यादीनि रूपाणि तौदादिककूङ्धातुवत् (238) ज्ञेयानि । शुद्धात् तु इमानि रूपाणि भवन्तीति विशेषः । यथा-दावकः-विका, दविता-त्री, दूयमानः, दविष्यमाणः, प्रदूः-प्रदुवौ-प्रदुवः, [2]दूनम्[B]-दूनः-दूनवान् , दवः, दवितव्यम् , दवनीयम् , दव्यम्-[3]अवश्यदाव्यम् , ईषद्दवः-दुर्दवः-सुदवः, दूयमानः, दवः, दवितुम् , दूतिः, दवनम् , दूत्वा, प्रदूय, दावम् २-दूत्वा २ ;—इति ।

(856) "दृ हिंसायाम्" (V-स्वादिः-1280. सक. अनि.पर. छान्दसः) दारकः-रिका, दारकः-रिका, दिदीर्षकः-र्षिका, देद्रीयकः-यिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि सौवादिककृणोतिवत् (245) ज्ञेयानि । अस्य धातोः परस्मैपदित्वात् दृण्वन्-ती इति शतैव भवति, न तु शानजपीति विशेषः ।

(857) "दृङ् आदरे"

(VI-तुदादिः-1411. सक. अनि. आत्म. किरादिः)

प्रायेणायमाङ्पूर्वकः ।

'दरेद् दृणाति द्रियते क्रमाद् भीदारणादरे।' (श्लो. 36) इति देवः ।

---

1. कर्मण्युपपदे, 'सुप्यजातौ—' (3-2-78) इति णिनिः ।
2. धातोरस्य सेट्त्वेऽपि, 'श्र्युकः क्किति' (7-2-11) इति क्ङिति प्रत्यये परतः गुणनिषेधः । तेन निष्ठा, क्तिन्, क्त्वा प्रत्ययेषु इण्णिषेधो ज्ञेयः । अत्र, 'स्वादय ओदितः' (ग. सू. दिवादौ) इत्यनेन ओदित्त्वस्यातिदेशात्, 'ओदितश्च' (8-2-45) इति निष्ठानत्वम् ।
3. 'ओरावश्यके' (3-1-125) इति ण्यति, गुणावादेशयो रूपमेवम् ।

A. 'गोविन्दस्तुहिनांशुरम्यवदनः कंसं जगद्दोहिनं ..... ॥' धा. का. 1. 92.

B. 'किं सूयसे गिरमदून नितान्तदीनामुद्दीनकाकसम भूपतिधीनमेतत् ।' धा. का. 2.58